

Bir soru daha vardır ki mutlaka aydınlatılmalıdır. O da şudur ki; acaba Vaadedilen Mehdiye (A.S.) vahiy inecek mi? Bazı kimseler H.z. Muhammed'den sonra artık vahiy hiçbir kimseye inmez diyorlar. Onların dediğine göre vahiy ancak peygamberlere iner ve H.z. Mehdi (A.S.), onların inancına göre bir peygamber değildir. Dolayısıyla H.z. Mehdiye vahiy inecektir.

Bu inancın Kur'an-ı Kerim ve Hz. Resûlullah (S.A.V.); keza eski ümmet büyüklerinin izahlarına göre enine boyuna ele alınması gerekir.

Sahih-i Buharı; Kitap-üş Şehadet; Bab-üş Şüheda'da Hz Ömer (RA) bir sözü, Hz Abdullah b. Ütbe (RA) tarafından rivayet edilmiştir. Hz Ömer:

"Hz. Resûlullah (S.A.V.) zamanında bazı kimseler (suç işledikleri durumlarda) vahiy yolu ile yakalanırlardı. {Hz. Resûlullah (S.A.V.) vefat etmiş olduğuna göre kendisine indirilen} vahiy kesilmiştir. Şimdi artık biz sizin yaptığınız amellere bakacağız (eğer biriniz suç işlerse) biz gördüğümüz amellere göre sizleri yakalarız."

Açıkça anlaşıldığına göre Hz Ömer (RA); Hz. Resûlullah (S.A.V.) vefatından sonra kendisine inen vahyin son bulunduğunu beyan etmektedir. Bazı kimselerin inandığı gibi genel olarak Hz. Resûlullah (S.A.V.) sora hiçbir kimseye vahiy inmeyeceğini ileri sürmektedir. Bellidir ki Hz. Resûlullah (S.A.V.) vefatından sonra, sona ermiş olan vahiy, kendisine inen vahiy, yani özellikle Hz. Kur'an'dır hiçbir kimse Kur'an-ı Kerime bir ilave yapamaz. Ancak Kur'an-ı Kerim; Hz. Resûlullah (S.A.V.) hadisleri ve ümmet büyüklerinin bildirdiklerine göre, melekler, Yüce Allah'ın (c.c.) sevgili kullarına daima incekler ve onlara Yüce Allah'ın mesajını iletceklerdir. Hak Te'ala'nın melek vasıtasıyla sevdiği kullara gönderdiği mesajlara vahiy adı verilir.

Kur'an-ı Kerim ve Vahy-i İlâhî:

Kur'an-ı Kerim'in belirttiği gibi vahiy yalnız peygamberlere inmez. Aksine alelâde insanlara;

hatta hayvanlara bile vahiy iner . Meselâ Fussilet Süresin’de Yüce Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur:

Yani: Şüphesiz, Rabbimiz Allah’tır deyip, sonra dosdoğru yolda yürüyenlerin üzerine melekler iner. Onlara: Korkmayın, üzülmeyin, size vâdolunan cennetle sevinin! Derler.

Biz dünya hayatında da, ahirette de sizin dostlarınızız. Gafûr ve Rahîm olan Allah’ın ikramı olarak orada sizin için canlarınızın çektiği her şey var istediğiniz her şey orada sizin için hazırdır.

[1]Bu Ayetlerden açıkça anlaşıldığına göre melekler, inanıp da doğru yoldan hiç yılmayanlara Allah’ın (c.c.) müjdesini getirirler. Ulemalardan vahyin kesildiğine inanlarda bu ayeti izah ederlerken çok zorlanmışlardır. Yukarıdaki meâlê göre melekler bu müjdeyi inanlara, can çekişmesi anında verirler. Halbuki “nahnü evliyaüküm fil hayatid-dünya” ayeti kerimeden de anlaşıldığına göre melekler, bu müjdeleri müminlere can çekişmesi anında değil; aksine dünya hayatında verirler ve dünya hayatında kafirlerden korkmamaları gerektiğini,ve meleklerinde müminlere yardımcı olacaklarını müjde verirler. Melekler bu müjdeleri Hak Te’ala (c.c.) tarafından getirirler. Çünkü ayeti kerime: “Yef’alune ma yu’merun” yani (melekler) kendilerine verilen emirleri yerine getirirler (16.Sure 51. Ayetten) de anlaşıldığı gibi melekler bir zat kendileri hiçbir iş yapmazlar. Aksine Hak Te’ala (c.c.) kendilerine tevdi ettiği görevleri yerine getirirler. Yine Hak Te’ala (c.c.) Bakara suresinde şöyle buyurmuştur:

Yani: kullarım sana beni sorduğunda (söyle onlara): Ben çok yakınım. Bana dua ettiği vakit dua edenin dilediğine karşılık veririm. O halde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulalar. [2]

Bu ayeti kerimede “Bana dua ettiği vakit dua edenin dileğine karşılık veririm” kelimelerinden de anlaşılacağına göre vahiy kesilmemiştir. Tabii ki Hak Te’ala (c.c.)verdiği “karşılık” vahiy demektir. Bazı ulemalar vahyin ancak “Nebi” yahut “Resul” lere geldiğini ve nebi yahut resul olmayanlara vahiy gelmediğini iddia ederler. Aşağıdaki ayeti kerimede anlaşıldığına göre vahiy Nebi veya Resul (peygamber) olmayanlara da iner.Yani: “Allah bir insanla ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur, yahut bir elçi gönderip izniyle ona dilediğini vahye der. O yücedir, Hakimdir. [3]

Bu Ayeti Kerimede açıkça anlaşıldığına göre vahiy yalnız peygamberlere inmez. Aksine ayeti kerimede “Beşer” kelimesinden de anlaşıldığına göre, peygamber (yani Nebi yahut Resul) olmayan kimselere de vahiy indirilir.Kur’an-ı Kerim’in değişik ayeti kerimeler, Hak Te’ala (cc) putları ayıplamaktadır ve putların, tapanlara cevap vermediğini; konuşmaktan dahi âciz

olduklarını beyan etmektedir. Mesela, Taha Suresin’de, İsrailoğulları buzağı ilah edindikleri; halbuki onun kendilerine hiçbir vermediği şöyle beyan edilmiştir:Yani: (Buzağının) kendilerine hiçbir sözle mukabele edemeyeceğini (görmezler mi?) [4]

Araf suresinde aynı buzağıdan şöyle bahsetmektedir: Yani: “Musa’nın arkasından kavmi, ziynet takımlarından, böğürebilen bir buzağı heykelini (tanrı) edindiler. Görmediler mi ki o, onlarla ne konuşuyor nede onlara yol gösteriyor?” [5]

Demek ki konuşmamak putlara mahsustur ve Yüce Rabbimiz (c.c.) böyle bir eksiklikten uzaktır. Zâten Hak Te’ala (C.C.) insanlarla mu kalemler yapmakta, özellikle Evliyaullah’a müjdeler vermektedir. Hak Te’ala (c.c.) Yunus suresinde şöyle buyurmuştur:Yani: Bilesiniz ki, Allah’ın dostlarına korku yoktur, onlar üzülmeyecekler de. Onlar iman edipte takvaya ermiş olanlardır. Dünya hayatında da ahirette de onlara müjde vardır. Allah’ın sözlerinde asla değişme yoktur. İşte bu, büyük kurtuluşun kendisidir”.[6] Aynı şekilde Kuran-ı Kerim’in değişik ayeti kerimelerinde İsrail oğullarının, yalnız peygamberlerine değil , hatta kadınlarına da vahyin indirildiği beyan edilmiştir. Keza Hz. İsa (A.S.) havarilerine de vahyin indirildiği apaçık bildirilmiştir.

İsrail Oğullarına Vahiy İnmiştir :

İsrail oğullarının peygamber olmayan kimselerine vahyin indiğini beyan eden ayetlerden bazıları aşağıdadır :Yani : Hani havarilere “Bana ve peygamberime iman edin” diye vahyi etmişim. Yani : Bir zaman , vahye dilecek şeyi annene (şöyle) vahyetmiştik : Musa’yı sandığa koy; sonra onu denize (Nile) bırak.”[7] Yüce Allah’ın (c.c.) sevdiği kimseler bir yana , hatta bir hayvan olan bol arısına da vahyedildiği Kur’an-ı Kerimde apaçık beyan edilmiştir. Hak Te’ala (c.c.) El Nahl Süresinde:Yani: “Senin Rabbin, bal arısına da şöyle vahiy etti : Dağlardan , ağaçlardan ve insanların kuracakları kovanlardan kendine evler edin.”[8] buyurduğu gibi.Şimdi İsrail oğullarının ermiş kişilerine vahiy iner. Hatta bal arısına dahi vahyi inebilir de , Hz. Muhammed’in (S.A.V.) ümmetine nasıl vahyi inmez ? Nitekim H.Z. Muhammed’den (S.A.V.) sonrada evliyaullah’a vahyi inmiştir ve Hak Te’ala (C.C.) kendileriyle mukalemelerde bulunmuştur. Terkizat-ül Evliya da bir çok kimseye vahyi indirildiği beyan edilmiştir. Genellikle bu vahyi “Hatıfın sesi” yahut “Hatıftan ses geldi” kelimeleriyle vasıflandırılmıştır. Bir kaç örnek aşağıdadır:

Ümmet Büyüklerine Vahiy İndirilmiştir:

Hz. Şeyh Üveysi Karni (A.R.) :

“Bariye Müracaatında hitabü izzet geldi.” “Şu kadarını sana bağışladım.”[9]

H.z. Şeyh İbrahim Bin Edhem (A.R.):

“Hatiften işittiğim seda: Ya İbrahim sen bizim için bir ağız yıkadın. Biz de senin için onun gönlünü yıkadık.”[10]

H.z. Şeyh Bayezidi Bistami (A.R.)

“Beyazıt ibadetle meşgul olurken günlüne ilham oldu: Ya Bayazid! Hazinelemlerim kabul olmuş taatlarla doludur. Öyle bir nesne gelir ki hazinemizde olmasın.”[11]

H.z. Habib-i Acemi (A.R.):

“Cenab-ı Allah: Ey Hasan ! Benim hoşnutluğumu bildin de yine yanıldın.....buyurdu. Hasan: Ey Bari Hüda, senin rızana ben niçin yanıldım ? Buyurdu ki: Habib ardında namaz kılmış olsaydın benim rızamı kazanmış olurdun”.[12]

Bu birkaç örnekten de anlaşıldığına göre Hak Te’ala (C.C.) sevdiği kimselere daima vahiy indirmiştir ve H.z. Muhammed’dan (S.A.V.) sonrada Evliyaullah’a vahiy inmiştir ve gelecekte de mutlaka inecektir.

H.z. Muhyiddin İbn-i Arabi (R.A.) bütün İslam aleminde tamamen bir ilim adamı ve düşünür. Kendisi, Yüce Allah’tan (C.C.) vahiy edildiğini iddia etmekte kalmayıp , hatta bazı ayetlerin dahi

kendisine vahyedildiğini iddia etmiştir. Meselâ Bakara Süresinin ayeti kerimesinin kendisine vahiy edildiğini iddia etmiştir ve daha sonra:

Diyerek bütün bu peygamberlerin özeti olduğunu ; bu ayet vasıtasıyla kendisine bütün ayetler vahyedildiğini ve bu ayetin kendisi için bütün bilgilerin anahtarı olduğunu iddia etmiştir.[13]

Keza Hindistan'ın ermişlerinden Hoca Mir Derd Dehleve (R.A.) kendisine bir çok ayet vahyedildiğini iddia etmiştir.[14]

Kısacası, Hak Te'ala (C.C.) hiçbir zaman evliyaullah ile mükalemesinin noktalamıştır ve vahiy peygamberlere indirildiği gibi, peygamber olmayanlara da indirilir ve kapısı asla kapanmaz.

Hz. Mehdi ve Vahy-i İlahi:

H.z. Allema Ukusi (R.A.), H.z. Mehdi (H.z. İsa'ya A.S.) yer yüzüne indikten sonra kendisine vahyin inip inmeyeceğini sorusu üzerinde durmuş ve H.z. Allâme İbn-ül Hacer El-Haysemi'ye (R.A.) bu soru yöneltildiği zaman kendisinin: Diye cevap verdiğini beyan etmiştir. Yani:

“Elbette, H.z. Mehdiye gerçek ve doğru vahiy mutlaka indirecektir. Nitekim Sahih-i Müslim'deki hadis de ona işaret etmektedir.”[15]

H.z. Alleme Ulusi(R.A.); Mehdi (İsa'nın A.S.) yeryüzüne indikten sora bir peygamber olacağını ve H.z. Cebrail'in (A.s.) kendisine ineceğini de şöyle açıklamıştır:

Yani: H.z. Mehdiye indirilecek olan vahyi, H.z. Cebrail'in lisanı üzerinde olacaktır. Çünkü o, Yüce Allah (c.c.) ile O'nun peygamberleri arasındaki elçidir.

H.z. Resulullah'ın (s.a.v.) ölümünden sonra Cebrail yeryüzüne inmeyecek diye şöhret bulmuş

olan rivayetin hiçbir aslı ve temeli yoktur.”[16]

H.z. Allame İbn-ül hacer El Haysemi (r.a.), H.z. Mehdiye vahyin mutlaka ineceğini beyan ederken Sahih-i Müslim'deki bir hadise işaret etmiş ve ona istinaden vahyin H.z. Mehdiye (a.s.) ineceğini beyan etmiştir. Sahih-i Müslim'deki hadis şöyledir;

Yani:”İşte o arada Yüce Allah (c.c.) H.z. İsa'ya: “Ben öyle kullarımı ortaya çıkarırım ki hiçbir kimse onlarla savaş edebilecek iki ele sahip değildir. Onun için sen, benim (diğer) kullarımı Tur'a doğru (gitmeleri konusunda) teşvik eyle” diyerek vahyi edecektir.[17]

Ehl-i Teşeyy'u İnanıcı :

Ehl-i Teşeyy'u İnanıcına göre bile H.z. Mehdiye (a.s.) vahyi inecektir. H.z. İmam Cafer-i Sadık-ın (r.a.) bir rivayetine göre:

Yani: Gözle uyunca ve gece çökünce Cebrail, Mikail ve diğer melekler saflar halinde kendisine inecektir. Cebrail ona:

“Ey benim efendim! Senin sözün (Allah katında) makbuldür ve senin işin caizdir” diyecek ve elini onun yüzüne sürecektir.[18]

Keza Ennecm-üs Sâkib'de H.z. Ebu Cafer'in bir rivayetine göre:

Yani: Ona vahyi indirilecek. O, da kendisine vahyedilen Allah'ın emrine göre davranacak.[19]

[1] Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli; Türkiye Diyanet vakfı; Yayın no: 86;Ankara; 1993 41. Sure 31ve 32. Ayetler

[2] A.G.E.; S: 27

[3] A.G.E; S.486

[4] A.G.E; S.317

[5] A.G.E.; S. 167

[6] (A.G.E; S.2 15)

[7] Ayet 20:39-40

[8] Ayet 16 : 68

[9] terkizet-ül Evliya; Feziddüdin-i Attar; seha Neşi; İst: 1983; S. 14

[10] A.G.E; S.35

[11] A.G.E; S . 50

[12] A.G.E.; S . 215

[13] El-Fütühât-ül Mekkiye; C. 3; S. 350

[14] Bkz: Tehdis-i Nimet Faslı; İlm-ül Kitab

[15] Ruh-ul Me'ani tefsiri; C.7; S.65

[16] Ruh-ül Meani Tefsiri; C.7; S.65

[17] Sahih-i Müslim; Kitab-ül Fiten; Babü Zikridede

[18] Bahar-ül Envar; C.13; S.202

[19] Ennecm-üs Sâkib; C.1; S.66